

ژنه شاعیر: که ژال ئیبراهیم خدر غەمبارییه کهی، ته نیایه کهی، عشقه کهی، له کۆمه لهی شعری به پینوسی
ژنیک ... نووسنی / فه تحوئلا حوسینی .. وه رگێرانی / ئیدریس جه بار

به ره دهوام سه بارهت به شعر پرسپارت کی ده کهن، تۆش له وه لامدا ده لیت شعر ئه نجامدانی گوناھیکی گه وره یه به رامبه ر به خوداوه ندو گه ردون له پیش هه مووشیا نه وه به رامبه ر به خو مان، ئیمه ش ده لین شعر خو شکردنی زه وی و دروستکردنی دی راوی ئاوو خو ینه له چیا وه هه وا له گه ل با دا. ئیمه هه رده م به هو نرا وه شعر غه لبه غه لب و

بی ده نگیه کا نه مانه وه قه رزاربا ری ئه و کیشا نه بین که شعر له ژیر با ریاندا ده رنا چیت.

پیش ده سال له مه وه به ر ها وریم، هونه رمه ند ئارمانج که ئاماده کارو پیشکەش کاری به رنامه ی (زه مبیله فرۆش) بوو له که نهالی ئاسما نی میزو پۆتاما له به یرو تی لو بنا ن پرسپا ری لی کردم شعری کی ده خو ینی وه، له وه لامدا وو تم شعره کا نی شاعیر سه لیم به ره کات ده خو ینه وه. دوا تر وو تی هی کیی تر، دی سا نه وه وو تم سه لیم به ره کات. پا شان وو تی ئه ی به کور دی.

هیچم نه وو ت و بو ما وه یه که بی ده نگ بووم. ئی ستاش دوا ی تی په ربوو نی که متر له ده سال له دوا ی ئه و دی ما نه ته له فزی ۆنی وه.

ده ستم کرد به خو یند نه وه ی شعری شاعیرانی تر، له وانه که ژال ئیبراهیم خدر، پۆل و شائوول، محمه د عه فیف ئه لحو سینی، لوقمان دیرو کی، لوقمان محمو د، یه حیا جا بر، رزو خزی، جان سه یدا و، جان دو ست، یاسنی حسین، هه روه ها شعره کا نی ئه فرا ح کو بیسی.

شعر ئه وه یه که گیان و هه ستیکی دی که مان لا دروست ده کات که پیشتر ته نها له نه ها مه تی ه کا ندا هه ستمان پی کردوو و ته نها له و غه مبا ری و کاره سا تا نه شه وه به دی ما ن کردوو که له هه موو لایه که وه رو به رو مان بو ته وه. بو یه زور جا ران به نا وی شعره وه هوتا ف ده کیشین وه ک چون بلین شعر سه رکر ده یه کی رو حیه و له هه ندیک کاتی شدا وه ک خوا وه ندیکی له یاد نه کرا و ده یشو به ینین له حزو ری شعردا چه پله لیده ده بین.

که ژالی ژنه شاعیر له کۆمه له شعریکیدا به ناوی به (پینوسی ژنیک) پشت به و وینه راسته وخو و هه ستیا رانه ده به ستی که گوزارشت له نا وه رو کی ده رون و ده ورنی ئه وشاعیرا نه ده کات که پشت به ته نها ی ئه و زا ته مرۆقا یه تی ه ده به ستی که رو حی شاعیر خوا زیاره کو یانکاته وه به وه ی که په رده له سه ر ئه و شتا نه هه لبا ته وه که له نیو ده ورنی شاعیراندا جگه له که سا نی دی دین و ده چن.

لی ره وه ده تا وین بلین که ژالی ژنه شاعیر به شیوه یه کی ورد ئه و هه ستا نه ی کو کردو ته وه که هه ستی پی کردو و و میزو وی هه موو ئه و شتا نه شی تو مار کردوو له ده ورنی ئه و وه ک تا ک ها تو و و به په له رو یش تو و و دوا جا ر به سه ر ئه و کو کرا وه گشتیه دا که وو تو و. ئه و هه ندیک جا ر له ری گه ی وینه کور ته کا نه وه دی ره کا نی تی که هه لپه ر زا وه کا نه وه قه سی ده دریزه کا نی والا ده کات. که ژال له قه سی ده ی تابلو دا پشت به وه ده به ستی که جو ا نی خستو ته نیو شیوازی ژیا نی رو ژا نه وه وه له ری گه ی ده رخس تی.

ئه‌وه کاره‌ساتباری و ئه‌ندیشه‌ی هونه‌رمه‌ندی کورده ئه‌ندیشه‌ی شاعیران و داهینه‌ره‌کانیه‌تی. له‌کاتی‌دا که‌فه‌ره‌نسیه‌کان به‌سه‌ر وێستگه‌ی شه‌مه‌ندۆفه‌رو کیزه‌کانیان دا هه‌ل دهن، کامی‌رای کورد وینه‌ی قه‌له‌می کوردی ئه‌و چاودێرکردنانه ده‌کیشیت که‌به‌ره‌و کاولکاریمان ده‌بات ئه‌و کاولکارییه‌ی که‌به‌سه‌ر ئیمه‌دا هات بێ خواستی خۆمان به‌سه‌رماندا باری و به‌زۆر به‌سه‌رماندا سه‌پا.

داهینانی وینه‌ی له‌رابردوودا و له‌میژووی داهینانی مرو‌قیه‌تی و به‌دریژایی سه‌رده‌مه‌کان به‌کێک بووه له‌وشتانه‌ی که‌ بۆ کات به‌سه‌ر بردن به‌کار هاتوون پاشان قۆناغه‌کانی بیژاری به‌دوادا هاتوووه راستگۆی له‌دوا ساته‌کاندا به‌سه‌ر خه‌یاله‌کاندا زال بووه‌و له‌سه‌ر په‌ره‌ ناسکه‌کان کۆکراونه‌ته‌وه‌و هه‌یچ گرنگیه‌ک نه‌دراوه به‌نهمری ته‌نها له‌هه‌ندیک کاتی ده‌گه‌مه‌ندا نه‌بیت و شاعیرانیش له‌دیدو روانگه‌ی که‌سانی بێ هوده‌و له‌قه‌له‌م ده‌دات که‌ئوه‌ش به‌په‌چه‌وانه‌ی دیدی خه‌لکی هه‌ژارو نه‌داره‌کانه‌وه‌ بوو که‌ ده‌یانگوت ده‌بیت ئه‌دیبه‌ که‌سیکی ره‌وشت به‌رزو خاوه‌ن پیگه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و خاوه‌ن که‌سایه‌تیه‌کی په‌ره‌ونه‌ق بیت. گه‌ر ئه‌و راست بیت ئه‌وا ئه‌و بازنه‌ و چواچه‌پوه‌ سورانه‌ی که‌له‌واتاو مانای شعری له‌سه‌ر دامه‌زراوه هه‌یچ نرخیکێ ئه‌وتۆی نامینیت.

یان ئه‌وه‌ی که‌مافی شاعیر نابیت مافی که‌سانی دی بیت گه‌ر ئه‌و قسه‌و قسه‌ ل و کانه‌ له‌به‌رده‌م غه‌مباری که‌ژال ئیبراهمی شاعیردا هه‌یچ کاریگه‌رییه‌کیان نه‌یه.

که‌ژال وه‌ک شاعیریک هه‌ر له‌گه‌ل خویندنه‌وه‌ی شعره‌کانی هه‌ست به‌گه‌رم و گوپی و شوینی کاته‌کان ده‌که‌یت و له‌دوای خویندنه‌وه‌یه‌کی سه‌رپیی بۆیه‌که‌م قه‌سده‌ی ئه‌و شاعیره‌ به‌خۆت ده‌لێت ئه‌وه به‌راستی ئه‌و هه‌ست و نه‌سته‌ بوو که‌ده‌موویست بیلیم و ده‌ری بپریم. ئه‌و وتانه‌ بۆ هه‌موو که‌سیک نایه‌ت به‌لکوو ئه‌وه‌ ده‌رئه‌نجام و ناکامی که‌له‌که‌بونیکێ مرو‌یی خه‌فه‌کراوه‌ بۆ چاره‌نووسه‌ نادیاره‌کانی که‌هاوشیوه‌ی ئه‌و خه‌فه‌کردنه‌یه‌ که‌له‌ژینگه‌یه‌کی کورده‌واریدا هه‌ول و تیکۆشیکی بێ وچان ده‌دات له‌پیناو سه‌ره‌له‌دان و ده‌رکه‌وتنی.

ئه‌و هه‌لکیشه‌نه‌ به‌هیلکی درێژکراوه‌ له‌باکوری کوردستانه‌وه‌ ده‌ستی پیده‌کات و تا روبروی زاخو و باخچه‌کانی سلیمانی و شاری سه‌نه‌ درێژ ده‌بیته‌وه‌ پاشان دوا‌ی ئه‌وه‌ی جیگه‌کان ته‌نگ به‌شاعیران هه‌لده‌چن هه‌موومان پیکه‌وه‌ له‌سه‌ر قه‌لا میژووکه‌ی دیاره‌که‌ر داده‌نیشین و ده‌ست پیده‌که‌ین به‌قه‌سه‌کردن و هه‌ندیک قاوه‌ی کوردی /تورکی ده‌نۆشین.

دارشتنه‌وه‌ی مینه‌ بۆ گوتاره‌ شعرییه‌ مۆدیرنه‌کان تانیستا رپه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی نه‌گرتۆته‌ به‌ر هیوادارین به‌م زوانه‌ ئه‌و رشتنه‌وه‌یه‌ خۆی بگه‌ینیته‌ کاروان و بگاته‌ ئاستی پیگه‌یشتن.